

[Kristine Heltberg.]

så opstår der en masse bekymrende spørgsmålstegn for éns øjne. Der kommer formodentlig det, man kunne kalde for en byge af spørgsmål til ministeren i udvalget fra min side, ikke fordi jeg i og for sig mener, at det at belaste administrationen med spørgsmål altid er en velsignelse, men simpelt hen fordi der virkelig er en masse ting at spørge om, simpelt hen fordi lovforslaget er fremsat, uden at en række grundlæggende problemer er blevet løst gennem forhandling i de udvalg, der har beskæftiget sig med dem.

Jeg vil naturligvis ikke her trætte med at komme med de spørgsmål, jeg vil komme med i udvalget, men bare pege på sådan noget som det, der står i bemærkningerne:

„Det skal understreges, at der ikke herved er truffet beslutninger med hensyn til indførelse af adgangsregulering bl.a. ved lægestudiet . . .“

Alene denne modificerede udtalelse giver jo anledning til at spørge: hvad har man egentlig tænkt sig med hensyn til adgangs-begrænsningen? Det er ikke fordi, vi i socialistisk folkeparti har en egentlig religiøs holdning til spørgsmålet om en laissez faire-holdning over for uddannelsesområdet, som er et væsentligt område inden for den samlede undervisning, men vi vil gerne være helt sikre på, at der ikke her ad bagdøren uden en tilstrækkelig drøftelse luskes en slags adgangs-begrænsning igennem på en basis, som må siges at være letsindig og uigennemtænkt.

Det er givet, at med det, vi ved i øjeblikket, er der endda i høj grad brug for læger. Når så mange danske læger i øjeblikket søger stilling i udlandet og dermed så at sige belønner meget nærige undervisningssystemer i andre lande med deres nærværelse og derved altså belaster det danske undervisningssystem med det, som andre landes undervisningssystemer burde have lagt sig efter, så er det efter min mening ikke en følge af en egentlig overproduktion af læger, men først og fremmest en følge af nogle urimelige flaskehalse i systemet, nogle flaskehalse, som jeg håber at man i hvert tilfælde fra indenrigsministerens side har tænkt sig at løse på en tilfredsstillende måde.

Der er en masse problemer omkring den ulige stilling mellem de 3 universitetscentre,

hvor vi har den medicinske uddannelse. Så vidt jeg kan se, har den lovgivning, der har fungeret i København, været af tilfredsstillende art, og det må håbes, at man også kan løse Århusproblemerne på en lige så tilfredsstillende eller endnu mere tilfredsstillende måde. Det, jeg især vil advare imod, er, at man på grund af nogle flaskehalse i den postgraduate undervisning prøver at gennemtvinge en adgangs-begrænsning på et område, hvor vi i hvert tilfælde endnu er langt fra at have fået tilstrækkelig dækning af landet med læger, specielt når det drejer sig om bedriftslæger, om socialmedicin og en hel del af det sundhedsbevarende og sygdomsforebyggende arbejde, som hidtil har været så langt fra sin løsning.

Det er som sagt dér, problemerne ligger, nemlig hvordan vi får lægerne ud til de opgaver, der virkelig er at løse for dem, og ikke spørgsmålet om at begrænse på et utilfredsstillende grundlag i øjeblikket. Jeg håber, vi får et tilfredsstillende svar gående ud på, at det ikke er det, der er hensigten.

Chr. Christensen (KrF):

Som fru Gerda Møller og fru Kristine Heltberg fremhævede, er bemærkningerne til dette lovforslag jo meget instruktive. Det ser jeg som noget uhyre positivt, og jeg har været meget glad for disse betragtninger.

Kigger man nøje på disse betragtninger, får man øje på problematikken angående begrænsning af tilgangen til de højere uddannelser. Det fremgår også af bemærkningerne, at folketingets undervisningsudvalg i forbindelse med de generelle overvejelser om de videregående uddannelsers udvikling frem til begyndelsen af 1980'erne overvejer en udvidelse af undervisningsministerens hjemmel til regulering af adgangen til universitetsstudierne. Det var også denne problematik, fru Kristine Heltberg drog frem.

Jeg vil da gerne sige, at fra mit partis side deler vi den opfattelse, at det er nødvendigt. Vi har den opfattelse, at i det øjeblik tilgangen fortsætter uhindret i områder og enten fører til en overproduktion eller nærmer sig en overproduktion, så bør man af hensyn til de studerende alvorligt overveje, om man skulle regulere adgangen. Her er antydning, at denne regulering bør finde sted. Det ser vi positivt på, ikke mindst da